

A SZENVEDÉS GYÓGYÍTÁSA

PUNTA DE VACAS, MENDOZA, ARGENTÍNA, 1969. MÁJUS 4.

Az argentin katonai diktatúra mindenféle nyilvános eseményt betiltott a városokban. Ezért a Chile és Argentína határánál található, elhagyatott vidéket választottuk, mely Punta de Vacas néven ismert. A hatóságok a kora reggeli óráktól kezdve ellenőrizték az odavezető utakat. Géppuskafészek, katonai járművek és felfegyverzett emberek voltak mindenütt. A belépés csak okmányok és személyi igazolványok felmutatásával volt lehetséges, ami konfliktusokhoz vezetett a nemzetközi sajtóval. Silo magas, havas hegycsúcsokkal övezett, gyönyörű környezetben, kétszáz fős hallgatóság előtt kezdte meg beszédét. Hideg, napos idő volt. Dél körül minden befejeződött...

Ha azért jöttél ide, hogy meghallgass egy olyan embert, aki vélhetően átadja neked a bölcsességet, akkor téves úton jársz, mert az igazi bölcsesség sem könyveken, sem beszédeken keresztül nem adható át. Az igazi bölcsesség a tudatod mélyén rejlik, ahogy az igazi szeretet a szíved mélyén található.

Ha a rágalmozók és képmutatók ösztönzésére jöttél ide, azért, hogy meghallgasd ezt az embert, és az itt elhangzottakat felhasználod ellene, nos, tudnod kell, hogy téves úton jársz, mert ez az ember nem azért van itt, hogy bármit is kérjen tőled, vagy hogy kihasználjon téged, hiszen nincs szüksége rád.

Egy olyan embert hallgatsz most, aki nem ismeri a világegyetem felett uralkodó törvényeket, nem ismeri a történelem törvényeit, sem a népeket irányító kapcsolatrendszereket. Ez az ember a te lelkiismeretedhez fordul, távol a városoktól és azok beteges törekvéseitől. Ott, a városokban, ahol minden egyes nap egy, a halál által félbeszakított törekvés, ahol a szeretetet gyűlölet követi, a megbocsátást pedig bosszúállás, ott, a gazdagok és szegények városaiban, az emberek tágas mezőire a szomorúság és a szenvedés fátyla borul.

Szenvedsz, amikor testedet fájdalom kínozza. Szenvedsz, amikor testedet az éhség mardossa. De nem csak a közvetlen testi fájdalmak, vagy a testeden eluralkodó éhség miatt szenvedsz, hanem tested betegségeinek következményei miatt is.

Kétféle szenvedést kell megkülönböztetned. Létezik olyan szenvedés, amely a betegségek miatt alakul ki (és a szenvedésnek ez a fajtája a tudomány fejlődésének köszönhetően meghátrálhat, ahogy az éhezés is visszaszorulhat, ha igazságosság uralkodik). Létezik egy másik fajta szenvedés, amely nem a tested betegségeitől függ, mégis azok következménye: ha mozgássérült vagy, ha nem látsz vagy nem hallasz, szenvedsz. És bár ez a szenvedés látszólag a testedből vagy annak betegségeiből származik, valójában szellemi eredetű.

Létezik olyan szenvedés is, melyet még a tudomány és az igazságosság fejlődése sem tud visszaszorítani. Ez a szenvedés, mely kizárólag a szellemedből ered, a hit, az életöröm és a szeretet előtt hátrál meg. Tudnod kell, hogy ennek a szenvedésnek az alapja minden esetben

a saját tudatodban lévő erőszak. Szenvedsz, mert félsz, hogy elveszíted, amid van, vagy mert valamit már elveszítettél, vagy valamit kétségbeesetten el akarsz érni. Szenvedsz, mert valamiben hiányt szenvedsz, vagy általános félelmet érzel... Íme az ember nagy ellenségei: a félelem a betegségtől, a félelem a szegénységtől, a félelem a haláltól és a félelem a magánytól. Ezek mind a szellemed szenvedései; ezek mind a szellemedben lévő erőszakról árulkodnak. Figyeld meg, hogy ez az erőszak mindig a vágyból származik! Minél erőszakosabb egy ember, annál alantasabbak a vágyai.

Szeretnék elmondani neked egy nagyon régi történetet:

Volt egyszer egy vándor, aki hosszú utazás előtt állt. Így hát szekér elé fogta a lovát, és nekivágott a hosszú útnak egy távoli cél felé, melynek eléréséhez meghatározott idő állt rendelkezésére. Lovát elnevezte „Szükségnek”, szekerét „Vágynak”, az egyik kereket „Élvezetnek”, a másikat pedig „Fájdalomnak”. A vándor tehát hajtotta a szekerét jobbra, balra, mindig az úticélja felé tartva. Minél gyorsabban haladt a szekér, annál gyorsabban forogtak az Élvezet és a Fájdalom kerekei, hiszen egyazon tengelyhez voltak rögzítve, és vitték a Vágy szekerét.

Mivel az utazás nagyon hosszú volt, vándorunk elunta magát. Ezért aztán úgy döntött, hogy mindenféle szépséggel feldíszíti a szekerét. Úgy is tett. Ám minél díszesebb lett a Vágy szekere, annál nehezebb lett a Szükség számára. Így a kanyarokban és a meredek hegyoldalakon a szegény állat teljesen kimerült, és nem tudta tovább húzni a Vágy szekerét. A homokos utakon az Élvezet és a Szenvedés kerekei a talajba mélyedtek. Így a vándor egy napon kétségbeesett, mert az út nagyon hosszú volt, ő pedig messze volt még a céljától. Azon az estén úgy döntött, végiggondolja a problémát, és ekkor meghallotta öreg barátja nyerítését. Megértette az üzenetet, és másnap reggel leszedte a díszeket, megfosztotta a szekeret a nehéz súlyoktól, és a lovát ügetésre fogva, nagyon korán elindult úticélja felé. Addigra azonban már pótolhatatlan időt veszített. Aznap este ismét elmélkedett a problémán, és barátja újabb figyelmeztetéséből megértette, hogy ezúttal kétszerte nehezebb feladat vár rá, mely lemondást jelent. Pirkadatkor feláldozta a Vágy szekerét. Igaz, ezzel elvesztette az Élvezet kerekét, de vele együtt a Szenvedés kereke is odaveszett. A Szükség hátára szállt, és addig lovagolt a zöld mezőkön át, amíg el nem érte úticélját.

Figyeld meg, hogyan tud sarokba szorítani a vágy! Különbféle minőségű vágyak léteznek: alantasabb és magasztosabb vágyak. Emeld fel a vágyat, győzd le a vágyat, tisztítsd meg a vágyat! Így bizonyára fel kell áldoznod az élvezet kerekét, ám ugyanakkor a szenvedés kerekét is feláldozod.

Az emberben lévő erőszak, ami a vágyból származik, nem marad pusztán a tudat betegsége, hanem mások világára is hatással van, és a többi ember ellen fordul. Ne hidd, hogy amikor erőszakról beszélek, csak a fegyveres háborúkra gondolok, ahol egymást ölik az emberek. Ez a fizikai erőszak egy formája.

Létezik gazdasági erőszak: a gazdasági erőszak arra ösztönöz, hogy kizsákmányolj másokat; gazdasági erőszak, ha meglopod a másikat, ha már nem vagy testvére a másiknak, hanem ragadozómadárrá válsz a testvéred számára.

Ezen kívül van faji erőszak is: azt hiszed talán, nem gyakorolsz erőszakot, amikor üldözöd a másikat csak azért, mert nem a te fajtádból való? Azt hiszed talán, hogy nem alkalmazol erőszakot, amikor rágalmazod őt, mert nem a te fajtához tartozik?

Létezik vallási erőszak is: gondolod, hogy nem erőszak az, amikor megtagadod a munkalehetőséget valakitől, bezárod előtte az ajtót, vagy elbocsájtod, mert nem ugyanazt a vallást követi, amelyiket te? Gondolod, hogy nem erőszak az, amikor rágalmazással kirekesztesz valakit, aki nem osztja a nézeteidet, kirekeszted őt a családjával és a barátaival együtt, csupán azért, mert nem osztja a te vallási nézeteidet?

Vannak még az erőszaknak más formái is, melyeket a filiszteusi erkölcs gyakorol. A saját életstílusodat, a saját hivatásodat akarod ráerőltetni másokra. De ki mondta neked, hogy te követésre méltó példa vagy? Ki mondta neked, hogy egy életformát rákényszeríthetsz másra csak azért, mert neked tetszik? Hol van az a minta, hol van az a példakép, amit mindenkire ráerőltethetsz?... Ez tehát az erőszak egy másik formája.

A benned, a többiekben és a környezetekben lévő erőszakot csak a belső hit és elmélkedés révén tudod legyőzni. Nincsenek hamis kiutak, hogy véget vessünk az erőszaknak. Hamis utakon nem lehet kijutni az erőszaktól. A mai világ pattanásig feszült, és nincs mód arra, hogy véget vessünk az erőszaknak! Ne keress hamis kiutakat! Nincs olyan politika, mely képes lenne legyőzni ezt az eszelős készletet az erőszakra. Nem létezik a világon olyan párt, olyan mozgalom, amely képes volna megállítani az erőszakot. Nincsenek hamis kiutak az erőszaktól... Azt beszélnek, a fiatalok a világ különböző pontjain hamis kiutakat keresnek, hogy megszabaduljanak az erőszaktól és a belső szenvedéstől. A kábítószerekben keresik a megoldást. Ne keress hamis kiutat az erőszak legyőzéséhez!

Testvérem, egyszerű parancsokat kövess, ahogy egyszerűek ezek a kövek, ez a hó és ez a Nap is, mely megáld minket. Hordozd magadban a békét, és vidd el másoknak! Testvérem, a történelemben az emberi lény megmutatja a szenvedés arcát, nézd a szenvedés arcát... de ne feledd, hogy tovább kell menni, hogy meg kell tanulni nevetni, és meg kell tanulni szeretni!

Testvérem, eléd dobom ezt a reményt, az öröm reményét, a szeretet reményét, azért, hogy felemeld a szíved, és felemeld a szellemed, és ne mulaszd el a testedet is felemelni.